

בש"פ 8293/15 - יוסף שנאן, מורה עדין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 8293/15
בש"פ 8402/15

כבוד השופט י' דנציגר לפניה:

יוסף שנאן העורר בבש"פ 8293/15
מוראד עדין העורר בבש"פ 8402/15

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בירושלים מיום
30.11.2015 במ"ת 11019-09-15 שניתנה על ידי כב'
השופט ר' פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: כ"ח בכסלו התשע"ו (10.12.2015)

בשם העורר בבש"פ 8293/15

עו"ד ראובן בר-חAIM

בשם העורר בבש"פ 8402/15

עו"ד אריאל הרמן

בשם המשיבה: עו"ד ארץ בן-אריה

החלטה

לפנִי שני עררים על החלטת בית המשפט המוחזק בירושלים (השופט ר' פרידמן-פלדמן) במו"ת 15-09-2015
מיום 30.11.2015, במסגרת הורה בית המשפט על מעצרם של העוררים עד תום ההליכים נגדם בת"פ
.10923-09-15

כתב האישום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

1. ביום 7.9.2015 הוגש כתב אישום נגד פאד' חטיב, יוסף שנאן (הוא העורר בבש"פ 8293/15) ומוראד עדין (הוא העורר בבש"פ 8402/15). על פי כתב האישום, במועד הרלוונטי היה סaadabo שחאהה (להלן: המנוח) נשוי לאסראאabo שחאהה. ע過ר לתאריך 15.8.2015, חמד המנוח כי אסראא מקיימת קשר עם חטיב, ודרש ממנו לנתק את הקשר עמו. סמור לשעה 05:50 ביום 15.8.2015, שלח חטיב מסרונו למכשיר הטלפון הסולולרי של אסראא וביקש לדעת היכן נמצא המנוח. תשובהה הייתה כי המנוח ישן, ובתגובהה שאל אותה חטיב כיצד ניתן להעירו. בתגובהה השיבה אסראא כי חטיב יכול להתקשר למכשיר החתונה בבית חניא, כי ייסעו עמו למקום מגורי משפחחת המנוח בשועפט. אלו נעתרו לבקשתו, ובתום לשעה 15:00 הגיעו הקבוצה לבתו של המנוח בשיריה של ארבעה רכבים. או אז ביקש חטיב את המכשיר הסולולרי של אחד מחברי הקבוצה – אחמד סאלח – התקשר אל המנוח ודרש ממנו לצאת מהבית. בשלב זה הבחן מחמוד עודתאלה, שהה אודה עת בבית המנוח, בהתקלות של חטיב וחבריו, יצא לשאול מדוע הגיעו למקום. חטיב ענה לו כי הם מחפשים אדם בשם "סוסו אלמתוחש אחו-אלשרטוטה". כאשר עודתאלה ענה כי אין אדם צזה במקומם, דחף אותו חטיב והוא לוי להיכנס לבתו. בסמור לאחר מכן יצא המנוח מבתו ואמר כי הוא סaad ושאל מה מבקשים. במקביל, יצאו גם עיסא ו אברהיםabo שחאהה מהבית. לאחר שאבראים קילל את חטיב וחבריו וצעק לעברם מדו"ע איש באים להכות אדם אחד, טיפס שנאן על רכב שעמד בסמור לאגד המקייפה את הבית, קופץ מהגדר לעבר אבראים, ובין השניים התפתחה תגרה. עיסא, מחמוד והמנוח ניסו להיחלץ לעזרת אבראים, אך רוססו בגז מדמע על ידי תוקפים שזהותם אינה ידועה. בשלב זה תקפו שלושת הנואשים את המנוח במכות אגרוף ובעיטות, הפלו אותו בכוח, ובווד הוא שוכב על הארץ המשיכו להכות ולבוט בו בכל חלק גוף, לרבות בראשו. בהמשך הורה חטיב לכל אלו שליוו אותו להיכנס לרכביים ולעזוב את המקום. כתוצאה מעשיים אלו נגרמו למנוח הרככות של רקמת המוח; דימום בגז המוח ובסכבה הפנימית של הקרקפת; שברים רבים בפנים; ושפכי דם מרובים בגוף, שבעקבותם נפטר המנוח ביום 19.8.2015. בגין מעשיהם, הושמו שלושת הנואשים בעבירה של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

תמצית ההליכים הקודמים

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגש בקשה למעצרם של העוררים עד לתום ההליכים נגדם. בהחלטתו מיום 15.10.2015 קבע בית המשפט המחויז כי ישן ראותו לכואורה למעורבותם של העוררים בתקיפת המנוח. זאת בין היתר בהתבסס על עדויותיהם של אחמד סאלח, עיסאabo שחאהה, אסראאabo שחאהה ואحمدabo שחאהה. אך יש להוסיף, כך קבע בית המשפט, את השקרים של השניים ואת טענות האליבי שהופרכו. בשלב הבא קבע בית המשפט כי לאור חומרת המעשים, קמה בנסיבות העניין עילת מסוכנות. אשר לאפשרות השחרור לחופה; בית המשפט עמד על כך שמאידך גיסא אין להם עבר פלילי. אשר על כן, הורה בית המשפט על הגשת תסוקיר מעצר בעניינים של העוררים.

3. בתסוקיר המעצר מיום 2.11.2015 נמסר כי שנאן הינו רוקן בן 26 המתגורר בבית אמו בעיר העתיקה בירושלים. שנאן הוא החמישי מבין שמונהחים, והוא גרוו גראושים מאז שהיה בן שבע. שירות המבחן התרשם כי שנאן מתヶשה להסתגל לתנאי מעצרו ושולל קיומו של סכוסך כלשהו עם משפחחת המנוח. עוד נמסר בתסוקיר כי שנאן נתה להתרועע עם חברה בעיתיות כחלק מצורך לקבלת חיזוק חיובי לדמיוי עצמי נמור. בתוך כך התרשם שירות המבחן כי במצבים שבהם חש שנאן לחץ מצד דמיות סמכותיות, הוא עלול לפעול באופן אימפלטיבי ובעיתתי. משכך, קבע שירות המבחן כי לא ניתן לשולל הערצת סיכון גבוהה להישנות עבירה פוגעת. אשר לחילופת המעצר המוצעת בדמות מעצר בית בפיקוח אימו, אחותתו ושני אחיו; שירות המבחן התרשם כי המפקחים מבנים את המוטל עליהם. אף על פי כן, נכון הערצת הסיכון ובשים לב להשכלה הטריגורית של המעשים המיוחסים לשנאן, לא המליך שירות המבחן על שחרורו לחילופה המוצעת.

4. בתסוקיר המעצר מיום 11.11.2015 נמסר כי עדין הוא רוקן בן 31 אשר התגורר בעיר העתיקה בירושלים עם בני משפחתו. עדין לא עבד, אלא התקיים מקצועת נכונות בגין מחלת נדירה ממנו הוא סובל. שירות המבחן התרשם כי המחלת השיליכה על דמיון העצמי של עדין וכן על הביטחון העצמי היורד שלו. עוד צוין בתסוקיר כי עדין נעדר הרשותות קודומות לפליילים. כמו כן התרשם שירות המבחן כי עדין חש קשיים רבים הקשורים לשאות במעצר, אשר באים לידי ביטוי בתחום של עצב, כאב ורצון להשתחרר. לצד זאת, זיהה שירות המבחן כי קיימת אצל עדין אמפתיה כלפי משפחתו של המנוח. אשר למסוכנותו של עדין; נוכח נתיתו של עדין להיגדורות חברתי, ובשים לב לאפשרות של ניסיון להימלט מהדין אל מחוץ לשטיח ישראל - שם מצויים קרוביו משפחתו של עדין - העריך שירות המבחן כי מסוכנותו היא בגיןית. אשר לחופה המוצעת, בדמות מעצר בית בפיקוח הוריו של עדין וכן של אחיו ריאד; שירות המבחן התרשם כי המפקחים מביניהם את האחריות המוטלת עליהם כמפקחים. יחד עם זאת, עולה כי הם פועלים בראש ובראשו מתוך דאגה למצבו הבריאותי של עדין ולא מתוך הבנת מצבו בו הוא נתון. לאחר התלבטות, מסר שירות המבחן כי הוא אינו ממליץ על שחרורו של עדין לחופה, וזאת מטעם שהחלופה תתקשה, אך לפי שירות המבחן, לצמצם את הסיכון הנשקי ממנו.

5. בהחלטה נספת מיום 17.11.2015, הורה בית המשפט המחויז על עירicht תסוקירים משלימים שתכליתם לבחון את האפשרות של מעצרם של העוררים בפיקוח אלקטרוני.

אשר לשנן; בחווית דעת מודיעינית לצרכי פיקוח אלקטרוני מיום 19.11.2015 נקבע כי הגם שմבחןה מודיעינית ולילית אין מניעה לאפשר מעצר בתנאיஇזוק אלקטרוני במיקום החלופה המוצעת, הרי שנוכח מיקום החלופה - ברובע המוסלמי, סמוך לשער הפרחים - לא תתאפשר גישה חופשית לאנשי הרשותות ללא ליווי משטרתי. בתסוקיר מיום 22.11.2015 חזר שירות המבחן על עיקרי השיקולים שעמדו בבסיס התסוקיר הראשון. שיקולים אלו הובילו למסקנה כי הוא מתקשה להמליץ על מעצרו של שנאן בפיקוח אלקטרוני תחת מעצרו מאחורי سورג וברית.

אשר לעדין; בתסוקיר המשלים שנערך לו ביום 19.11.2015 שב שירות המבחן וסקר את השיקולים המרכזיים המשפיעים על ההמלצות בעניינו, ובהתאם לכך; היעדר עבר פלילי; היעדר דפוסים עבריניים; חשש מננקמה מצד משפחת המנוח; והאפשרות לשנותה להימלט אל קרוביו משפחתו המתגוררים מחוץ לשטיח ישראל. בהתחשב בשיקולים אלו, העריך שירות המבחן כי מעצר בפיקוח אלקטרוני מתאים להפחמת רמת הסיכון הנשקית מעדין. אשר על כן, נקבע כי ככל שמנהלת הפיקוח האלקטרוני תמצא כי החלופה המוצעת מתאימה לפיקוח אלקטרוני, מומלץ להורות על מעצרו של עדין בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו. אולם, בחווית דעת מודיעינית לצרכי פיקוח אלקטרוני מיום 29.11.2015 חזר מפקד המרחב על אותן המסקנות שגבש בעניינו של שנאן והציג כי הגם שאין מנעה לאפשר לעדין מעצר בפיקוח אלקטרוני, הרי שלא תתאפשר גישה למקום החלופה ללא ליווי משטרתי.

6. בהחלטתו מיום 30.11.2015, לאחר שסקר את האמור בתסוקרים ובחווית הדעת המודיעיניות, נקבע בית המשפט המחויז כי הוא אינו סבור שהקללה בתנאי מעצרם של העוררים מצדיקה את סיכון אנשי הביטחון שעשויהם להידרש להגיע למקום החלופה.

מכאן העררים שלפני.

טענות הצדדים בעררים

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

7. שנאן – באמצעות בא כוחו, עו"ד ראובן בר-חימן – טוען תחילת כי חזקת המסוכנות הסטטוטורית נסתרת בנסיבות העניין, שכן מדובר בעבירה שלא קדם לה תכנון וכי הדמות המרכזית שהובילה להשתלשות האלים היה דווקא חטיב. עוד נטען כי היה מקום לחתם משקל רב יותר לנسبותיו האישיות של שנאן, ובמרכזו העובדה שהוא חיים נורמטיביים, ללא עבר פלילי כלשהו. אשר לתסקורי המעצר; לטענת שנאן, שגה שירות המבחן כשביסס את המלצה על חשש לשיבוש הליכים ולבריחה מאימת הדין. בתוך כך נטען שלא זאת בלבד שאין בראיות אינדיקטיה כלשהי המקימה חשש כזה, אלא שגם לא מדובר בעילה שבגינה נעצר שנאן, שהיא כאמור מסוכנותו ולא החש פן יברח או ישבש הליכים. עוד נטען בהקשר זהה כי הערכת שירות המבחן לפיה במצבו לחץ מסוימים עלול שנאן לפעול באופן אימפרליסטי ובעייתי – אין לה על מה שתסתמוך. אשר לאפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני; לטענת שנאן, ההחלטה שלא להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני רק משום שאפשרות זו כרוכה בסיכון שוטרים היא שוגה. זאת ועוד, נטען כי מדובר בהחלטה הפוגעת בזכויות יסוד של נאשמים, וכי היא יוצרת אפליה פסולה בין אלו הגרים במצריך ירושלים לבין אלו הגרים במערב העיר. לגופו של עניין מוסף שנאן טוען כי בסביבת ביתו מצויות תחנות משטרה רבות וכי האזור כולל מלא כבר כוים בשוטרים וחילים במהלך כל שעות היום – ומשכך תמורה ההנחה כי הפיקוח האלקטרוני יסקן את כוחות אכיפה החוק מעבר לסיכון שהם חסופים לו מילא.

8. עדין – באמצעות בא כוחו, עו"ד אריאל הרמן – טוען כי הערכות שירות המבחן לפיהן המסוכנות הנשקפת מעדין היא בינוונית ולפיהן קיימ השש כי ימלט מהדין, אין מבוססות די הצורך. כמו כן נטען כי שגה בית המשפט המחויז ככלא הורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, זאת הן לאור התסקירות החיובי בעניינו והן משום שהקושי הגלום בכך בליווי משטרתי אינו יכול להצדיק מניעה קטגורית של מעצר בפיקוח אלקטרוני של תושבי אזור מסוים.

9. המשיבה – באמצעות בא כוחה, עו"ד ארץ בן אריה – טוען כי דינם של שני הערירים להידחות. לטענתה, טיבו של האירוע המזוהה לעוררים כפי שניתן להבין מחומר הראיות לכואורה, מצביע על מסוכנות ברורה מלאה. עוד טוענת המשיבה כי שני העוררים טוענו טענה אלibi שקרית, ולכן אין מקום לסתת בהם אמון. אם לא בכר, מוסיפה המשיבה וטענת כי גם חלק מהמפקחים שיתפו פעולה עם טענה האלibi השקרית. לבסוף טוענת המשיבה כי בזכות ייחס בית המשפט המחויז חשיבות לחווות הדעת בעניין ההתכונות של פיקוח אלקטרוני – לטענתה, נוכח הקושי בפיקוח הנובע ממקום המעצר המוצע, הרי שיש להותר את העוררים עצוריהם מאחרי סורג ובריח.

דין והכרעה

10. לאחר שעינתי בהודעות העורר ובנספחיהן, וכן שמעתי את הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתו למסקנה כי דינם של שני הערירים להידחות.

11. הלה למעשה, שני הערירים עוסקים בשאלת האם יש מקום – בהתחשב בנסיבות המעשה ובנסיבותיהם האישיות של העורדים – לשחרר את שני העוררים לחלופת מעצר, ולהחליפו להורות על מעצרם בתנאי פיקוח אלקטרוני. הגם שבאי כוחם טוענו בכישرون רב כי התשובה חיובית, לא מצאת הצדקה לסתות ממסקנותו של בית המשפט המחויז. מדובר במסקנה מנומתקת, אליה הגיע בית המשפט לאחר שהורה על עירication שלושה תסקרים וחווות דעת בענין של כל אחד מהמעורדים. לאחר שעינתי בתסקרים ובחוות הדעת השונות, שוכנעתني גם אני כי מעצרם של העורדים בתנאי פיקוח אלקטרוני במתכונת שהוצעה לא אפשר את השגת תכלית המעצר, כלשון סעיף 22ב(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכוות אכיפה-מעצרם), התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרים). להלן אפרט כיצד הגעתו למסקנה זו.

12. אשר לעדין; מקובלת עלי טענת בא כוחו לפיה בבואה להעיר את מסוכנותו במסגרת הتسkieר שנערך ביום 11.11.2015, יחס שירות המבחן משקל לשני שיקולים שאינם מבוססים דיים. השיקול הראשון הינו האפשרות של ניסיון הימלטות מהדין נוכח העובדה שקרובי משפחתו של עדין מתגוררים מחוץ לישראל. בנסיבות העניין, אין כל אינדיקציה קונקרטית לכונה של עדין להימלט, ואני משוכנע כי די בעצם קיומם של קרובי משפחה בחו"ל הארץ כדי להפוך אפשרות זו לממשית. השיקול השני הינו החשש מנתקמת דם מצד משפחתו של המנוח. בצדק ציין בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 30.11.2015 כי "במקרה זה אין מדובר במעשה הגנאי, להגנה על המשיבים, אלא במעשה שנועד להגן על הציבור פניהם". על כל פנים, שאלת קיומה של סולחה בין המשפחה מיילא לא הובירה כבדיע על ידי הצדדים. אולם, גם כאשר מסרים את שני השיקולים הללו מן המשווה, ניכר כי מסקנתו של שירות המבחן בדבר קיומה של מסוכנות בינוינה אינה בלתי סבירה או בלתי מאוזנת. אכן, מצד אחד יש לקחת בחשבון את מצבו הרפואי של עדין ואת העובדה שהזמן שבילה עד כה במעשה מאחריו סורג ובריח היוה גורם מרთיע מבחינתו. כמו כן, יש לקחת בחשבון את עברו הנקי, את דפוסי ההתנהגות הנורומיטיבים שלו ואת העובדה שהוא היה "הנגර" ולא "היווזם". מצד שני, יש לקחת בחשבון את התרשםתו של שירות המבחן לפיה עדין נעדר כלים להתחזות תקינה במצבו לחץ. כמו כן, אין להקל ראש בחומרת המעשים המិוחסים לו ובاقזריות המאפיינת את המעשים הללו. ודוק, גם אם אינה כי מעשי האלים המិוחסים לו היו ספונטניים, כפי שהוא טוען, אין בכך כדי להפחית מסוכנותו במידה ניכרת. הטעם לכך הוא שמדובר בו מדובר בצד הנגר, דווקא העובדה כי ההיגרות נעשית באופן ספונטני ולא כל סכוס מקדים עשויה להוות נוראה נוספת המUIDה על הקלות שבה הוא עלול להיגר למשיעי אלימות עתידיים.

13. בהינתן המסוכנות שעלה עמדתי עתה, האם יש מקום לשחרר את העורר ממעצר מאחריו סורג ובריח? מהחלטתו של בית המשפט המחוזי מתאריך 17.11.2015 ניתן ללמוד כי על אף המלצהו שלילית של שירות המבחן, ראה בית המשפט לנכון לבחון גם את האפשרות של מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. וכן, בתסkieר המשלים שהוגש לבית המשפט ביום 19.11.2015 העיר שירות המבחן כי מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני מהווה חלופה ריאיה למעצר מאחריו סורג הבריח, וזאת ככל שמנהלת הפיקוח האלקטרוני תקבע כי התנאים המוצעים מתאימים לפיקוח אלקטרוני. כבית המשפט המחוזי, סבור גם אני כי בנסיבות העניין אין מקום להסתפק בחלופת מעצר וכי פיקוח אלקטרוני מהווה תנאי ראוי ואף הכרחי לשחרור העורר ממעצר מאחריו סורג ובריח. זאת במיוחד על רקע העובדה שעוזין טענת אליבי שקרית - דבר המידע על קושי לחתה בו אמון - ועל רקע הצורך לחזק את מעטפת הפיקוח האנושית שהouceעה מקום שהמפקחים אמנים הביעו מחויבות לפיקוח והתנגדות למשיעי אלימות אך אינם מפנימים את חומרת המצב במלואה. עם זאת, בסופו של יומם לא הורה בית המשפט על מעצרו של עדין בתנאי פיקוח אלקטרוני, וזאת לאחר שבחוות דעתו מיום 29.11.2015 העיר מפקד מרחב דוד במשטרת ישראל כי "על אף שבחינה מודיעינית ופלילית אין מניעה לאפשר לחסוד מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, הרי שההתובת המוצעת לא מאפשרת גישה חופשית לאנשי הרשות ללא ליווי משטרתי".

14. לדידי, בצדק אימץ בית המשפט את הערכתו של מפקד המרחב. בטור כך, סבורני כי הטענות אותן מעלים העוררים לפיהן יש בקשרת מקום תחנות משטרה ובתי יהודים אין ממן העניין. כפי שתוענה המשיבה, אמם יש בקשרת מקום כוחות שיטור גדולים, אך אלו הוכיחו שמדובר ביצוע משימות שאינן כוללות אכיפת תנאי פיקוח אלקטרוני. אשר על כן, לא ניתן להבטיח כי כוחות אלו יהיו זמינים למתענה בזמן הפרת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, לא כל שכן בתרחיש של הפרות סדר בעיר העתיקה. מכל מקום, יש להניח כי מפקד המרחב היה ער לחלווטן לקיומם של כוחות השיטור באזורי, ולא בכדי נמנע מקביעה לפיה ניתן יהיה להסתמך על נוכחות משטרתית זו בעת הצורך. הנה כי כן, לאור

חוות הדעת המקצועית שלפי ההחלטה האלקטרוני יתנסה להשיג את מטרתו לאור מיקום החלופה, אין מנוס מדחית אפשרות זו.

15. ויבורר, לא נעלמו מעני הטיעונים החוקתיים שאוותם מעלים העוררים, לפיהם מניעת אפשרות של מעוצר בתנאי פיקוח אלקטרוני מיקום המעוצר והקצתה מבאבי שיטור יוצרת אפליה פסולה. ברם, כפי שציינתי בפתח הדיון שנערך לפני, מדובר בטענות שהפורום לבירורו הוא בית המשפט הגבוה לצדק, ולא בית המשפט העליון שבתו ערכאת ערעור על החלטות בהליך מעוצר. במסגרת ההליך דין עניינו אך ורק באפקטיביות של ההחלטה האלקטרונית ביחס לעורר, בשים לב למכלול נסיבותו של המקרה הקונקרטי. כך או כך, פשיטה כי המחוקק הביע את דעתו בסוגיה אר לאחרונה בקובעו כי "מקום ההחלטה המוצע" הוא שיקול שיש להבאו בחשבון בטרם הוראה על מעוצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ראו: סעיף 22ב(ג)(2) לחוק המעיצים).

16. אשר לשנן; מתקיiri שירות המבחן שנערך בעניינו ביום 2.11.2015 ומיום 30.11.2014 עולה כי שירות המבחן מעירך שהמסוכנות הנשכפת ממנו עשויה להיות גבוהה מזה שנשכפת מעדין. יתר דיק, קבוע שירות המבחן כי הוא מתקשה "להעיר באופן מלא הסיכון להישנות אירופי אלימות בין הצדדים כאשר לא ניתן לשלול הערצת סיכון גבוהה להישנות עבירה פוגעת". גם שהערכתה זו אינה כוללת קביעה פוזיטיבית בדבר קיומה של מסוכנות גבוהה, דומה כי היא עולה בקנה אחד עם התרשםות של שירות המבחן לפיה "במצבים מסוימים, בהם יוסף [שنان, י.ד.] חשלחצים מצד אחר, בכלל זה מדמיות להם סמכות כלשהי עליו, הוא עשוי לפעול באופן אימפרטיבי וביעית, תוך קושי לכלכלי השלכות מעשי על סביבתו ועל עצמו". על בסיס הערכת זו, ובהתחשב בכך שעל פי סעיף 8 לכתב האישום נטל שナンן חלק פעיל בהסלמת האלימות שהובילה למותו של המנוח, מתחייבת המסקנה כי מסוכנותו של שナンן אכן גבוהה במידה מסוימת מזה אשר נשכפת מעדין, שתואר כמי שנגרר ומתקשה להתמודד עם מצבו לחץ ותו לא. לצד זאת, התרשתי כי המפקחים שהוצאו בעניינו של שナンן עדיפים על אלו שהוצאו בעניינו של עדין, וזאת לאור העובדה שהם מוקיעים את התנהלותו האלימה והפוגענית. לסיכום, בעוד שהמסוכנות הנשכפת משナンן גבוהה במידה מה זו נשכפת מעדין, הרי שהחלופה שהוצאה בעניינו של שナンן אינה מעת הדזקה יותר.

17. האם בנסיבות העניין יש מקום להוראות על שחרורי של שナンן ממעוצר מאחורי סוג ובריח? נחה דעתך כי התשובה היא שלילית. נוכח חומרת העבירה המיוחסת לו, ובשים לב לכך שהוא לא רק נגרר אחר חטיב, אלא נטל יוזמה באירועים האלימים שהובילו בסופו של דבר למותו של המנוח, וכאשר לוקחים בחשבון את הקושי לשלול את מסוכנותו ואת התרשםות כי עבר למקומות מתרועע עם חברה בעיתית, סבורני כי ניתן לאפשר את המשך שהייתה של שナンן בסביבת מגוריו אך ורק בתנאי פיקוח אלקטרוני. אולם, מהטעמים שפירוטי לעיל ברגע לחוות דעתו של מפקד מרחב דוד, אין מקום להורות על מעצרו של העורר בפסק דין אלקטרוני במתכונת המוצעת עתה.

18. לפני סיום, רואה אני מקום להציג כי חרף חומרת המעשים המיוחסים לעוררים, המקרה דין אינו בכלל בגדלים של אוטם מקרים שבהם אף חלופה (או מעוצר בתנאי פיקוח אלקטרוני) אינה אפשרית. לא מן הנמנע כי זהוי נקודת המוצא שלאורה הורה בית המשפט המחויז על בחינת האפשרות של מעוצר בתנאי פיקוח אלקטרוני אף על פי שהtaskir הראשון שנערך לעוררים לא המליך על שחרורם לחלופה. אשר על כן, פותחה הדרך לפני העוררים להניא לפני בית המשפט המחויז חלופות אחרות שהיא בהן כדי להגשים את תכלית המעוצר.

19. סוף דבר – הנה דוחה את שני הערירים.

15/12/2015

שופט

עמוד 6

